

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 17 de febrer de 2005. Comença la sessió a les 10 hores i 6 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 42. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Bon dia, molt honorable president del Consell, honorables consellers, il·lustríssims senyors diputats i senyores diputades.

Continuem la sessió amb la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, formula la pregunta l'il·lustre diputat i síndic del Grup Parlamentari Popular, senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, molt excel·lent president.

Molt honorable president de la Generalitat.

Senyories.

En uns moments en què per part d'alguns s'està qüestionant, fent gala, al meu entendre, d'una gran demagògia i d'una gran irresponsabilitat, tant la capacitat dels nostres sectors productius com el recolzament que reben per part del Govern de la Generalitat, creguem que la pregunta que li formulem hui al molt honorable president és d'allò més oportuna.

A ningú crec que li passa per alt la importància i la repercussió que té el sector ceràmic per a l'economia valenciana. De fet, este sector se caracteritza per dos qüestions fonamentals: una, la seua rellevància a nivell nacional, ni més ni menys el 75% de les empreses productores d'Espanya de rajoles i paviments ceràmics estan ubicats en la Comunitat Valenciana i, fonamentalment, a la província de Castelló, i en segon lloc, per la seua tradicional capacitat exportadora. No debades ocupa el segon lloc entre els productes valencians que més s'exporten, és a dir, el 12% del total de les exportacions valencianes són del sector ceràmic, cosa que suposa ni més ni menys, senyories, que el 83% de totes les exportacions espanyoles de productes ceràmics.

Per tant, estem parlant d'un sector de la nostra indústria tremendament competitiu i, a més, enormement compromés també amb el medi ambient, una característica que jo crec que s'ha de ressaltar sobre tot, perquè les indústries valencianes són les que més protecció mediambiental ofereixen del conjunt de tota Espanya.

Aixina mateixa, s'hauria de reconèixer, i estaran d'acord amb mi les seues senyories, ficar de manifest la potenciació que en els últims anys s'està donant a les polítiques de disseny, d'innovació, a les polítiques d'I+D+I orientades a este sector ceràmic.

Sent aixina, les dades i la importància d'este sector productiu, emblemàtic, com dia, per a la nostra comunitat, a ningú li passa per alt que la celebració d'una fira tan important com Cevisama és una escaparata indispensable per a la promoció dels nostres productes. Aixina, el Govern Valencià, amb el seu recolzament a la celebració d'este esdeveniment, suposa un impuls més a este sector ceràmic a part dels que s'estan fent.

Esta realitat deixa en evidència a alguns que fan demagògia i tracten de traslladar imatges distorsionades de la rea-

litat, perquè per més acusacions i crítiques que se fagen, la celebració de fires com Cevisama fiquen de manifest no sols el recolzament del Govern Valencià a la indústria valenciana, sinó també a potenciar este sector tan important com és el sector ceràmic.

Creuem, per tant, que les repercussions de la celebració d'esta fira internacional que té per al sector ceràmic no deuen passar per alt a ningú, siguent com és una fira celebrada en la nostra comunitat i d'enorme prestigi internacional, i això és justament el que li preguntem hui al molt honorable president de la Generalitat. El Consell fa el que ha de fer, que és donar confiança i recolzament als nostres sectors productius. El que fan altres de criticar gratuïtament els nostres sectors productius, a part que no ajuda absolutament en res ni a la nostra economia ni al nostre desenvolupament com a poble, jo crec que només se pot qualificar d'una manera: d'irresponsabilitat gratuïta.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor síndic del Grup Parlamentari Popular.

Efectivament, l'altre dia vaig estar en la inauguració de Cevisama, i jo crec que entre altres coses va ser un recorregut per la responsabilitat, el treball que s'està fent des dels sectors industrials de la nostra comunitat. Vaig vore innovació, investigació, vaig vore força, exportació i capacitat d'afrontar els nous reptes que en estos moments el món ens demana.

I això significa, entre altres coses, estar a l'altura dels temps, i el Govern, la Generalitat Valenciana, la societat en general, ha d'estar també a l'altura dels temps, que és el que se demana sempre, estar a l'altura d'una societat vital que està sabent, com sempre, treballar en línia de futur i no amb discursos del passat.

En eixa fira varen concórrer 1.125 expositors, un de cada tres, estrangers. Més de 90.000 professionals han acudit com a visitants, amb un increment del 10% d'estrangers. S'han ocupat 85.000 metres quadrats per expositors, cosa que suposa un augment del 13%. Els gastos directes de visitants i expositors varen ascendir a 80 milions d'euros. Per cada euro que s'invertix en Fira València es genera una mitjana de deu euros. Les inversions realitzades se multipliquen, per tant, per deu, en sectors bàsics com el turístic, l'hostaleria i l'oci. Es mantenen 1.000 llocs de treball gràcies a esta fira, en una proporció segons la qual per cada 1.000 metres quadrats llogats a expositors es generen 12 llocs de treball. Se generen ingressos a través dels impostos i, en definitiva, se fa negoci, que és del que es tracta, 500 milions d'euros, que representa almenys el 10% de la facturació anual del sector ceràmic.

Indústria, investigació, desenrotllament, futur, disseny. Eixa és la societat hui a la Comunitat Valenciana.

En la suma dels sectors industrials i productius, turístics, de servicis, agricultura, de la nostra comunitat, podem hui parlar de la fira de la ceràmica ací a València, que és un tema sempre interessant, amb dades, i que les persones que a la millor van per fora de la nostra comunitat parlant de la Comunitat Valenciana també poden prendre nota i contar allò que hui és la Comunitat Valenciana.

La Comunitat Valenciana està creixent per damunt d'Espanya i de la Unió Europea. Més de 100.000 llocs de treball s'han creat en esta legislatura, el 17% de tota Espanya, quan el nostre producte interior brut suposa el 10%.

El ritme de generació anual de llocs de treball és del 3,6, per damunt de la mitjana espanyola. S'ha reduït el nombre de parats en 15.000 persones, a pesar que la població activa ha creixcut en 95.000 persones, un augment del 55. I a més la nostra comunitat té un dels millors ritmes de creació d'empreses, 14.700 noves societats en el període gener-novembre del 2004, cosa que significa un creixement del 12% (*el senyor president colpeja amb la maceta*) per damunt de l'espanyol.

Som la segona comunitat més exportadora d'Espanya, amb 15.000 milions d'euros entre gener i novembre. Un 12% de l'exportació espanyola i un superàvit comercial de 500 milions d'euros.

Açò és el que és la Comunitat Valenciana hui, una societat forta que sap perfectament on està el seu camí. Eixa és la responsabilitat del Govern: estar junt a la societat i als sectors industrials. I altres han mamprés el camí de la crítica i de l'anàlisi fora de la realitat, extemporani. Allà ells. Han agarrat el tren que va al passat. Mosatros hem agarrat el tren que fa al futur.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista. Senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Sí, senyor president.

El passat 9 de febrer l'Acadèmia Valenciana de la Llengua aprovà el Dictamen sobre els principis i criteris per a la defensa de la denominació i entitat del valencià.

Vosté ha declarat que per a vosté el dictamen que té tot el valor polític i jurídic és el que va emetre el Consell Valencià de Cultura.

Senyor Camps. El president de la Generalitat acata o no acata el dictamen de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

En Espanya, que és un estat de dret, sols s'acaten les resolucions judicials. La Llei de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua diu "observar". El president de la Generalitat, observant este dictamen, diu que mai negociarà el nom de la llengua. Que el valencià s'anomena valencià, per la nostra tradició, pel nostre sentiment i per la nostra llei.

Per tant, observant el dictamen de l'Acadèmia, dic clarament i públicament que mai negociaré el nom de la llengua, que és la llengua dels valencians, i que el seu nom està donat pel meu poble, el poble valencià.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Mire, senyor president.

Està vosté un poc decaigut hui. S'ha notat en la intervenció que ha fet abans, i ara ha tornat a demostrar que està decaigut també en allò que és una valoració que jo li havia demanat.

Acatar o no significa respectar els dictàmens d'una institució que està aprovada per llei, a més per llei que va tindre la majoria en este cas absoluta d'esta cambra, votada pel seu grup i pel meu. I vosté, de manera reiterada, des de fa un cert temps no sap per on camina, i està desorientant a tot lo món.

Esta comunitat necessita un govern i un president que estiga orientat, que sàpiga cap a on va i que no genere incerteses, no genere inseguretats i no genere conflictes. I vosté, en el tema de la llengua, l'únic que ha fet ha sigut generar conflictes, generar inseguretat, generar incerteses. Inclús posant en qüestió una institució votada mitjançant l'acord dels dos grans grups polítics d'esta cambra.

Les incerteses no porten a cap lloc. Vosté ha de dir si respecta o no l'Acadèmia, perquè cada dia diu una cosa. Cada dia diu, en funció del que diu algú del seu grup polític i en funció de les aportacions d'algú del seu grup polític, pren una decisió.

Va prendre la decisió d'enviar el conseller de Cultura a pegar un colp d'estat, des del punt de vista democràtic, en una institució, (*aplaudiments*) i vosté, l'insistisc, i no vosté no ha donat la cara ací. He hagut de vindre hui a preguntar-li si acatarà o no a una institució, per recordar-li que encara té pendent vosté de comparéixer en esta cambra per a explicar el colp d'estat que este home va haver de pegar aquell dia, deixant en ridícul el Govern Valencià i la institució.

Acte seguit, va enviar vosté el seu conseller portaveu a intentar arreglar les coses, perquè algú li va dir que havia d'arreglar les coses. Però això és seriós, senyor Camps? Però quina seriositat dona un govern, quina seguretat dona als seus ciutadans en la defensa dels interessos dels valencians?, que no són altres que reconéixer de manera clara, com ho fem nosaltres, que el valencià, per tradició històrica i legalment és la nostra llengua, i ningú vol canviar-nos-la, no insistisca més en això. (*Remors*) Ningú va a canviar-nos-la. I nosaltres ens oposarem a això. Està en l'Estatut, però vosté ho sap. Si vosté i jo pactàrem que no tocarem el preàmbul i el títol primer!

Per què després envia este home a intentar arreglar el desastre que havia fet l'altre conseller, a vore? Per a deixar-lo en ridícul? (*Remors*) Per a després deixar-lo en ridícul? Vosté coneixia el dictamen, que eixe dictamen, en definitiva, és el que posa una vegada en valor i posa un poquet de seny i trellat, després d'una època de desconcert, de desorientació i de ridícul d'una institució que vosté representa, que és la presidència de la Generalitat. I eixe dictamen posa seny, eixe dictamen defensa clarament que el valencià puga ser reconegut de manera permanent, perquè és la nostra llengua i és la nostra denominació.

I és aixina, senyor Camps. O no? Clar. Però el problema que tenim en estos moments, quin és? El problema és que vosté té una situació de pressió dins del seu grup polític que fa que jo ja no puga parlar de govern de coalició. Fins ara era un govern de coalició, eren els d'Alacant i vosté. Ara ja